

Zeynep Gün

- şiirler -

Yayın Tarihi:

18.10.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ankara'nın Kızları

Ne içkileri, biter ne sigaraları,
Tütü etekleri sivri dilleri yakar ortaklıkları,
Ne kavgaları biter ne kabadayılıkları,
Ağızlarından küfür eksik olmaz.
Bu kızların ellerinden ve dillerin kurturulmaz.

Zeynep Gün

Bank

Oturuyorduk bankın köşesinde
Bir ucunda sen bir ucunda ben
Ortasında ise sinsî ateş
Sinsî ateşin dumanı çok olur
O sinsî ateşi çoktan söndürdüm
Geriye sadece bir avuç kül kaldı

Zeynep Gün

Bileklik

Örgüleri yeşil
Zincirleri sıkı
Kokusu sinmiş üstüne
Hatırası var
Kendisi yok

Zeynep Gün

Can Dostum

Su gibi akışkan sözlerini yudum yudum içeyim
O tatlı dillerine öleyim
Masum masum bakışlarını neyleyim
Sıkma tatlı canını can dostum
Gözlerindeki hüzün çerçevesini
Bir gün gel de birlikte asalım

Zeynep Gün

Cart Yırtarım

Senin o ağzını
Senin o fitne fücür dillerini
Senin o sahte sözlerini
Senin o palavlarını
Cart yırtarım

Senin o pişkin pişkin davranışlarını
Senin o iticiliğini
Senin o öfkeni
Umursamazlığını
Cart yırtarım

Zeynep Gün

Çocukluğum

Tahtadan ev yapardık
Salça tenekesinin altını elek yapardık
Toprağın içine su katar çamur yapardık
Yalancıkdan da ikram yapardık
Afiyet olsun

Zeynep Gün

Dün Gibi

Daha dün gibi hatırlıyorum
Damarlarımızdaki kirli kanı çoktan atmıştık

Zeynep Gün

Edebiyat Öğretmenim

Özü gibidir benim öğretmenim
Zeki ve anlayışlıdır benim öğretmenim
Lakin en hoşudur benim öğretmenim
Eti kemiğini ayrı severim öğretmenimin
Malum en hakikatlısı odur benim öğretmenim

Zeynep Gün

Elbet

Senin o büyölü sıcak tuhaflığından aldım tenime verdim
Ruhumu korku kaplarken ruhum çekilirken
Bütün eski yılların hatrına yaşadım
Bu hayatın haddi hesabı biter mi
Diğer dünyada hesaba çekileceğiz elbet

Zeynep Gün

Gece

Gecenin sessizliğinde
Odayı korku kaplar
Ne gelen var ne giden
Kapının ardında
Bir şey saklı
İnsanların kulakları
İçinde birikmişlikleri
Ayakları geri geri gider
Aslında erken konuşan kaybeder

Zeynep Gün

Hüzün Şehri

Şimdi sen uzaklardasın
Ben ise bu karanlık şehirde
Şimdi sen sıcak ellerin elindesin
Ben ise bu soğuk şehirde
Şimdi sen sokaklardasın
Ben ise ana kucağında

Zeynep Gün

İstanbul'um

Şimdi bindik Vapura giyoruz
Martılar etrafımızda uçuyor
Denizin eşsiz sesi kulağımızda
Şehrin manzarası karşımızda
İnsanların hoş sohbeti tadı damağımızda

Kız kulesini gördük büyüledi bizi
Galata köprüsünün altından geçtik
Sonra Üsküdar ın altını üstüne birbirine getirdik
Ne kalabalığı biter ne kuralları
İstanbul um sen çok yaşa

Zeynep Gün

Manolyalar

Camına baktım bulamadım seni
Daha yeni yem vermişsin kuşlara
Evine baktım bulamadım seni
Daha yeni sulamışsın çiçekleri
Sonra gezdiğin caddelere indim
Bulamadım seni sokak sokak gezdim
Birilerine sordum seni son yolculuk dediler
Dünya gibi dönüp durdum olduğum yerde
Seni aradım seni son Ankara durakları

Zeynep Gün

Mavi Kapı

Eski evin çatısında
Daha yeni bir başlangıç
Sen patın köşesinde
Ben ise pencerenin kıyısında

Vaktimiz kısıtlı
Telefonlar daha çalmamışken
Güvercinler daha çatıdan uçmamışken
Rüzgar gibi esip neden gittin

Yıllar yılları kovaladı da
Neden o eski mavi kapı
Yüzüme hiç hiçbir zaman gülmedi
O mavi kapıların ardı şimdi bomboş

Zeynep Gün

Ölmek Mi Lazım

Acımasız yalan dolan dünyadan gitmek isterim
Doğrular yoksa bizde yokuz aslında
Yorgun argın sözcüklerimin ardında gizlenmiş sırlar var
Yaklaşıyor kıyametin alarmı çalıyor
İsrâfil Sûr'ayı üflemeden gitmek mi lazım bu dünyadan
Azrail canımızı almadan gidecek miyiz dünyadan
Belki başka gezegende hayat vardır
Hayatın kanunu bu gideceğimiz yer belli

Zeynep Gün

Pranga

İkimizde suçluyuz aslında
Demirliklerin ardında birikmiş gözyaşları var
Ruhumuz büyük bir hapsin içinde
Bedenlerimiz yığılmış kalmış
Yorgun argın kalplerimiz çoktan vazgeçmiş
Zihnimizde ise dehşet anılarımız canlanmış
Vebalini aldık hayatın değerini bilemedik

Zeynep Gün

Sahte

İnsan en çok kendine yalan söyler
Benim kendime söylediğim yalanlar gibi
Sana ise bütün söylediğim doğrular gibi
Belki hayatın bana verdiği en büyük kanıttır bu

Zeynep Gün

Sarışınım

İkimizde deliyiz aslında
Daha teşhis konulmadı
İki deli nasıl bulduk birbirimizi
Ben S kutubu sen ise N kutubu
Birbirimizi çektik aynı anda
Şansın böylesi gönlüme pek uğramaz
Gönlüme hoş geldin

Zeynep Gün

Sevgilim

Toprağın altında mısın üstünde mısın
Gökyüzünde mısın yoksa yeryüzünde mısın
Seni andım dün gece
Yıldızlar bir bakış attı bana
Yokluğunu aratmadılar

Zeynep Gün

Vay

Ruhum çok acıyor okşar mısın
Kalbimde yaralar açıldı iyileştirir misin
Gönlüm bir aslandı şimdi uysal bir kedi
Gönlündeki hoş rüzgarına kapıldım
Biraz serinledim biraz üşüdüm
Işığına kapıldım
Sensizlik zormuş daha iyi anladım

Zeynep Gün

Yandım

İnat ettin gelmedin
Beni bıraktığın yollardan birer birer geçtim
Razı olduğum kadere göz yumdum
Allah ın iki kuluyuz sende bende
Hani sen ve ben
İki ayrı ol
Meğer ne çok sevmiştim ben seni

Zeynep Gün

Yolcu Kalmasın

Gece yolculuk yaparken
Birden yolcular gelir aklıma
Kimler sevdiğini bırakıp bindi bu...
Herkes bir bir uğurlanırken
Hüzünleri el salladı onlara
Hepsinin derdi aynı özlemi başka
Hangi insancıklar geçti bu soluksuz...
Herkesin ezberinde bu acılar
Kimler geçip gitmedi bu yollardan
Buruk bir kentin aynası bu yollar
Yollar gide gide bitmez
Yolcu kalmasın

Zeynep Gün

Zalim

Seni sevmek neydi biliyor musun
Bir tohumdu
Seni sevmek neydi biliyor musun
Bir fidandı
Seni sevmek neydi biliyor musun
Bir ağacın gövdesiydi
Seni sevmek neydi biliyor musun
Bir ağacın dalıydı
Seni sevmek neydi biliyor musun
Bir ağacın yaprağıydı
Seni sevmek neydi biliyor musun
Bir ağacın çiçeğiydi
Seni sevmek neydi biliyor musun
Bir ağacın meyvesiydi
O fidanın tohumunu kimler kimler suladı
O ağacın gövdesine kimler kimler oturdu
O ağacın dalını kimler kimler kırdı
O ağacın yaprağını kimler kimler kopardı
O ağacın çiçeğini kimler kimler kokladı
O ağacın meyvesini kimler kimler yedide
Sen bana geri dönmedin

Zeynep Gün

Zaman

Zaman çok çabuk geçiyor
Su gibi akıp gidiyor
Ruhum git gide yařlanıyor
Bedenim halen din

Hayatın bana verdiği tecrübe
Zamanın bana verdiği řans
Onun bana bıraktığı iz
Diğer dünyaya ne kaldı

Zeynep Gün